

Ποιο είναι το νόημα της Πρωτοχρονιάς; (Μητροπ. Ναυπάκτου Ιερόθεος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 2 Ιανουαρίου, 2019

Ποιμαντορική Έγκύκλιος Πρωτοχρονιάς 2019

Αγαπητοί αδελφοί,

Αρχή του νέου πολιτικού έτους είναι η σημερινή ημέρα και πανηγυρίζουμε με θεία Λειτουργία, Δοξολογία και χαρά. Σέ όλο τον κόσμο διοργανώνονται εκδηλώσεις με φαντασμαγορικές πράξεις, για να υποδεχθούν τό νέον έτος. Όμως, ό,τι και να κάνουμε, κανείς δέν είδε ποτέ κάποιον χρόνο να έρχεται από την ανατολή και κάποιον παλιό χρόνο να φεύγει στην δύση. Όταν δέ οι άνθρωποι συμμετέχουν σέ τέτοιες χαρούμενες εκδηλώσεις, έπειτα έπιστρέφουν στό σπίτι τους μέ μιá πίκρα και συναντούν τον πόνο, την θλίψη, την απόγνωση, την τραγικότητα.

Τί είναι, λοιπόν, αυτός ό νέος χρόνος; Τί σημαίνει ότι σήμερα έχουμε την αρχή του νέου έτους; **Ποιό είναι τό νόημα τής Πρωτοχρονιάς;**

Όταν πρίν χρόνια, και συγκεκριμένα τό έτος 2000, εισερχόμασταν, σάν σήμερα, στην τρίτη χιλιετία, αισθανόμασταν όχι απλώς ότι πέρασε ένας χρόνος, αλλά ότι πέρασαν δύο χιλιετίες από την Γέννηση του Χριστού, και πανηγυρίζαμε όχι έπειδή άρχιζε ένας νέος χρόνος, αλλά έπειδή άρχιζε ή τρίτη χιλιετία. Θυμάμαι τότε, δηλαδή την Πρωτοχρονιά του 2000, μετά την θεία Λειτουργία και την Δοξολογία του Νέου έτους, στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Δημητρίου, πήγαμε στό Δημαρχείο, για να παραστούμε στην πρώτη έορταστική Συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου για την αρχή τής νέας χιλιετίας, ώστε να είναι χαρούμενη και δημιουργική όλη αυτή ή περίοδος, χωρίς, όμως, να γνωρίζουμε εάν θά ήμασταν ζωντανοί την έπομένη ημέρα.

Από τότε, δηλαδή την Πρωτοχρονιά του 2000, πέρασαν 19 χρόνια χωρίς να τό καταλάβουμε, αφού ό χρόνος τρέχει σάν όρμητικό ποτάμι και φεύγει τόσο χρήγορα, όπως κτυπούν τά δευτερόλεπτα του ρολογιού μας. Και στό διάστημα αυτό έφυγαν από τον κόσμο αυτόν αγαπητοί μας άνθρωποι, άλλαξαν πολλές καταστάσεις στην ζωή μας, αλλά και γεννήθηκαν νέοι άνθρωποι. Όλα τά παιδιά που είναι σήμερα μαθητές μέχρι την τελευταία τάξη του Λυκείου και είσηλθαν στό πρώτο έτος του Πανεπιστημίου γεννήθηκαν σέ αυτό τό διάστημα των δεκαεννέα έτών, από τό 2000 μέχρι σήμερα. Έτσι, **ό θάνατος συμπλέκεται μέ την ζωή.**

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι **ο χρόνος είναι ταχύτατος, έρχεται και φεύγει γρήγορα**, δέν μπορούμε νά τόν πιάσουμε, δέν έχουμε τήν δυνατότητα νά τόν σταματήσουμε, τρέχει συνεχώς και παρασύρει και μᾶς σέ αὐτήν τήν γρήγορη πορεία του. Έχουν χαρακτηρίσει τόν χρόνο ὡς «πανδαμάτορα», ἐπειδή δαμάζει τά πάντα, και κανείς δέν μπορεί νά τόν δαμάση, παρά μόνον ὁ Θεός, πού εἶναι **ὀδημιουργός τοῦ χρόνου και βρίσκειται ἔξω ἀπό τόν χρόνο**. Ἐμεῖς εἴμαστε μέσα στόν χρόνο και ἐκεῖνος μᾶς δαμάζει, μᾶς ἐξουσιάζει, μέ ὅλες τίς συνταρακτικές συνέπειες.

Ἦδη, ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς μας τά κύτταρα τοῦ σώματος ἔχουν τήν δική τους κίνηση, ὅπως κίνηση ἔχουν και τά ὄργανα τοῦ σώματός μας. Αὐτό μπορούμε νά τό καταλάβουμε κυρίως ἀπό τήν κίνηση τῆς καρδιάς μας. Εἴμαστε κάτω ἀπό τήν κυριαρχία τοῦ χρόνου, και ὅταν ὁ χρόνος τῆς καρδιάς σταματήσει, μέ τήν βούληση τοῦ Θεοῦ, τότε σταματᾷ και ἡ βιολογική ζωή, χωρίς, βέβαια, νά ἀφανίζεται ἡ ψυχή και ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ὡς ὑπαρξη.

Ἔτσι, βιώνουμε τόν χρόνο στήν ζωή μας ὡς ἕνα χαρούμενο γεγονός, ἀφοῦ ζοῦμε βιολογικά, ἀλλά και ὡς ἕνα τραγικό γεγονός, ἀφοῦ κάποτε θά σταματήσει ὁ κτύπος τῆς καρδιάς μας. Και στό σημεῖο αὐτό ὑπάρχει τό φαινόμενο τῆς **χαρμολύπης**.

Αὐτό τό καταλαβαίνουμε πολύ καλά ἀπό διάφορες ἐκφράσεις πού χρησιμοποιοῦμε. Ὅταν εὐχόμεστε «χρόνια πολλά» στό βάθος αἰσθανόμαστε ὅτι κάποτε θά σταματήσει νά μετράη ὁ χρόνος. Ὅταν λέμε τήν εὐχή «και τοῦ χρόνου» αἰσθανόμαστε ὅτι μπορεί νά μή φθάσουμε στήν ἐπόμενη Πρωτοχρονιά. Ὅταν συμμετέχουμε στά ἑορταστικά τραπέζια και χαιρόμαστε, ὑποβόσκει ἡ λύπη ὅτι παραμονεύει ὁ θάνατος ἡ ὅτι λείπει ἕνας ἀγαπητός μας ἄνθρωπος πού δέν ζῆ.

Ὅμως, ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί πιστεύουμε στόν Θεό πού εἶναι ὁ ἄρχοντας τοῦ χρόνου, ἀλλά και μᾶς βοηθᾷ νά ὑπερβαίνουμε τόν χρόνο και νά περνᾷμε στό αἰώνιο. Γιά ὅσους ζοῦν ἐν Χριστῷ ὁ χρόνος δέν εἶναι βασανιστικός, δέν εἶναι τροχοπέδη, δέν εἶναι τύραννος, ἀλλά εἶναι **χρόνος προετοιμασίας γιά τό πέρασμα στήν αἰώνια ζωή μέ τόν Χριστό**. Οἱ μάρτυρες και οἱ ἅγιοι μᾶς ἔδειξαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού ζῆ μέ τόν Χριστό, δέν φοβᾷται τόν θάνατο και τήν δυναστεία τοῦ χρόνου, ἀλλά θεωρεῖ τόν χρόνο ὡς τό ἀκρωτήριο τῆς καλῆς ἐλπίδος, ὡς ἕνα πέρασμα στήν ἐν Χριστῷ αἰωνιότητα. Μέ τόν Χριστό τίποτε δέν εἶναι βασανιστικό ἡ προβληματικό. **Ἀντίθετα, ἐκτός Χριστοῦ ὅλα, ἀκόμη και οἱ πανηγυρισμοί τῆς Πρωτοχρονιάς, βρίσκονται στήν σκοτεινή φυλακή τοῦ χρόνου και τοῦ θανάτου.**

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους, εὐχομαι σέ ὅλους σας χρόνια πολλά μέ τόν Χριστό, πού εἶναι ὁ ἐξουσιαστής τοῦ χρόνου και ὁ νικητής τῆς φθορᾶς και τοῦ θανάτου.

Μέ έόρτιες εύχές

Ο Μητροπολιτης

+ Ο Ναυπακτου και Αγίου Βλασιου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

(Πηγή: parembasis.gr)